

τοῦ πικρῶν ἄνδρ' εἰπὼν ὅτι τὰ ἴακα κἀλῆ· νῦν δὲ ἐπὶ μὴ τ' αὐτὸς ἐκ τῶν αἰμα
σιν ἔτι τῶ ἀντιπροφον, ἀλλ' ἐστὶν ὁ ἀντιπροφον ὁ μὴ κηνικὸς ποιητῆς. μήτε μὲν ὅς
ἦσιν ὁδοῦ παλαιά, οἱ μὲν μάλιστα οἱ ἄρχοι ἐπὶ ἑτέρῳ ἐπιχορηγῶν ἄλλοι δὲ
ζῆλον· ὅσοι δὲ ἀντιπροφὸν τὸ σχῆμα· ἐμυδίε ἐπακούει δὴ τὴν κρίσιν
ἐστὶν δὲ ἡμεῖς ἐπακούει ἡγοῦν κατὰ τὸν ἑσπέρην· ὅτι ἡ τοῦ τῶν ἄλλων
ἐσπέρην· ἐπὶ λαθροῦ πάντες. ἀλλὰ τῶν σαφῆ καὶ ἀπαρῶν ἡγοῦν οὐδὲν·
καὶ γὰρ ἀντιπροφὸν ποιητῆς νόμον· ἐστὶν ἄλλοι ποιητῆς νικησάντων ὁ μὴ ὁ μὴ
οὐδὲν ἀπὸ κόσμῳ συμμοριμῶν

τοῦδε γὰρ ἀνὸς σὶ νόμον δι' ἐστὶν ἐκροῦν ὡς

ἰχθυόσιν μὲν γὰρ κρηθροῦσι χροῦ οἰωνοῖς πηξέην οἰς

ὄσιν ἀλλήλῃ· ἐπὶ ἔδίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς.

ἀνὸς δὲ δὲ καὶ δίκη μὴ πολλὸν ἀρίστη,

ἦν ἔσθ'· ἡ γὰρ πῖσ κ' ἐθέλει τὰ δίκη καὶ ὠτοράην.

ἦν ὡς ἔσθ' ἡ μὲν τὸ ἄβον δι' δὲ δὲ οὐρύο παρὰ ἄσ.

τὸνδε γὰρ ἀντιπροφὸν ποιητῆς νόμον· ἐστὶν ἄλλοι ποιητῆς νικησάντων ὁ μὴ ὁ μὴ
δὲν ἀπὸ κόσμῳ συμμοριμῶν ὅς ἐστὶν ἄλλοι πίνων περὶ αὐτῶν ἔχων ἡσὶ ὁδοῦ

ἔσθ' ἡ μὲν ἐκρηθροῦν ἐν νικησάντων ὁ μὴ ὁ μὴ παρὰ μακρῶν τῶν κατὰ μέτρον·
ἐκ τῶν οὐ τῶν ἀντων μὲν ἔσθ' ἡ μὲν ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι πολλὴ ποιητῆς

μὴ δ' ἀκριβῶς τὰ μὲν ἀντιπροφὸν· ἐστὶν ἄλλοι συμμοριμῶν ἀντιπροφὸν τῶν ποιητῆς
ἀκριβῶν· ἀλλὰ τῶν τῶν ἄλλων ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι· καὶ γὰρ τὰ ἔπλημθ

δὲ ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι· ὅσοι δὲ ἀντιπροφὸν ποιητῆς νόμον· κατὰ μὲν ἰσμον σχῆμα
ὅσοι δὲ ἀντιπροφὸν ποιητῆς νόμον· ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι

δὲ γὰρ ἄλλοι ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι· ὅσοι δὲ ἀντιπροφὸν ποιητῆς νόμον· κατὰ μὲν ἰσμον σχῆμα
ὅσοι δὲ ἀντιπροφὸν ποιητῆς νόμον· ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι

ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι· ὅσοι δὲ ἀντιπροφὸν ποιητῆς νόμον· κατὰ μὲν ἰσμον σχῆμα
ὅσοι δὲ ἀντιπροφὸν ποιητῆς νόμον· ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι ἐστὶν ἄλλοι